

## **Caracterizarea personajului Harap-Alb din opera Povestea lui Harap-Alb scrisa de Ion Creanga-prima parte**

Personaj principal, dinamic, titular, protagonist, eponim, simbolic.

Modalitati de caracterizare:

- mijloace directe: portretul facut de narator si de alte personaje; naratorul se raporteaza de fiecare data ironic la personajul sau;

- mijloace indirecte: caracterizarea prin propriile actiuni; prin mediile pe care le strabate personajul; prin nume; prin monologul interior.

Protagonistul este un erou solar angajat intr-un scenariu initiatic. El este chemat sa treaca de la starea de nedefinit la desavarsire, prin parcurgerea unui itinerariu formativ.

Considerata, cel mai adesea, un "veritabil Bildungsroman fantastic al epicii noastre" (George Munteanu), Povestea lui Harap-Alb urmareste destinul unui fecior de crai printr-un lung proces al devenirii spirituale. Desi a fost asociat cu Don Quijote (Al, Piru), Siva (Vasile Lovinescu), Hamlet (Valeriu Cristea), desi s-a vazut in el un "erou fermecator", o "varietate local-etnografica de Prince charmant" (Cornel Regman) sau, dimpotriva, un "simplu om", lipsit de "merite personale" (Aurel Rau), protagonistul basmului lui Creanga ramane totusi o figura singulara, o remarcabila creatie a marelui povestitor.

Ca avem de-a face cu un personaj uman banuim inca de la inceput, cand ne este descrisa reactia lui in urma umilintelor la care fusesera supusi fratii mai mari: "Fiul craiului cel mai mic, facandu-se atunci ros cum ii gotca, iese afara in gradina si incepe a plange in inima sa, lovit fiind in adancul sufletului de apasatoarele cuvinte ale parintelui sau". Tot acum aflam ca, asemeni oricarui om, feciorul de crai este, in acelasi timp, milostiv si bun, dar si iute la manie (se cam repede la cersetoarea din gradina si, "manios ii mai trage un frau" in cap calului rapciugos). De asemenea, el poate fi atat neascultator (nesocoteste indemnul patern), cat si supus (nu iese din cuvantul Spanului), atat fricos si ezitant in fata provocarilor (Sfanta Duminica il vede "mai fricos decat o femeie", chiar "o curca plouata"), cat si viteaz si prudent (episodul uciderii cerbului). De aceea comentarii au socotit ca protagonistul se afla cumva la antipodul fetilor-frumosi, prin felul sau de a fi prea uman. El a fost vazut uneori ca un "personaj-pretext", ca un "intermediu uman pentru implicarea in fabula a vointelor magice" (Aurel Rau).